749/06

Den 29. maj 2006 blev i sag nr. 67.507:

xxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

AP Skadesforsikring,
Aktieselskab
Østerbrogade 125
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en gruppeulykkesforsikring i AP Skadesforsikring, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1946, hovedsagligt har arbejdet som maskinarbejder i 40 år, senest på et stålskibsværft.

Den 20/7 2004 modtog selskabet klagerens anmeldelse, hvor han anmeldte en arbejdsskade fra omkring august 2001. Ifølge anmeldelsen var klageren pludselig blevet overfaldet af 3 medarbejdere, som havde slået og truet ham verbalt, i hvilken forbindelse han pådrog sig store psykiske problemer.

I epikrise af 8/4 2002 anførte L.P.H., der er speciallæge i psykiatri, bl.a.:

"Konklusion:

Pt. er en 55-årig ugift, men samlevende maskinarbejder, der siden december 2001 har fået sygedagpenge. Pt. har siden barndommen haft højde- og klaustrofobi. Han har været udsat for de ovenfor nævnte belastende faktorer - bl.a. at han på sit arbejde blev mobbet og endda banket af 3 kolleger, hvilket han mener skyldtes, at de følte, at han var for dygtig. Pt. blev afskediget i december 2001, hvilket han føler meget belastende. Pt. har i mange år arbejdet med giftige dampe. Pt. mener, at disse belastende faktorer er årsag til, at han i de sidste 9 måneder har haft det psykisk dårligt og nu frembyder de ovenfor beskrevne symptomer på depression, på demens og på socialfobi."

Af journaludskrift dateret 5/6 2002 fra Arbejdsmedicinsk Klinik på Aa. Sygehus fremgår bl.a.:

"Resumé og konklusion

56-årig maskinarbejder, henvist af praktiserende psykiater med henblik på mistanke om toksisk hjernepåvirkning og psykisk belastning med symptomer på præsenil demens.

…

Har igennem alle årene været udsat for svejserøg, røg i forbindelse med bearbejdning og svejsning i primede emner. Har klaret det uden akutte forgiftningssymptomer og i det hele taget været glad for sit arbejde som han har kunnet koncentrere sig om indtil for 1 års tid siden, hvor han er udsat for tiltagende belastende psykiske arbejdsforhold i forhold til en nyansat værkfører og kolleger. I løbet af det sidste års tid har han udviklet tiltagende problemer i form af depression, indadvendthed, grådlabilitet, hukommelsesindprentnings- og koncentrationsvanskeligheder.

Er af egen læge henvist til praktiserende psykiater som finder lettere tegn på demens, muligvis en følge af en tidligere udsættelse for giftige dampe samt psykiske belastninger i form af mobning på arbejdsplads."

Psykolog C.v.P. har på baggrund af samtale med klageren i journaludskrift dateret 15/8 2002 bl.a. anført:

"Aktuelle

3. 67.507

… En dag sommeren 2001 står han sammen med sin makker O. og ser tre mænd komme gående fra den anden ende af rummet. Disse mænd stod ikke under IJW's lederskab. Da IJW ser disse mænd, tænker han 'hvad sker der'. Stående med jernrøret i hånden når han at opleve sig truet af de tre mænd der kommer hen imod ham - så truet at han smider jernrøret for ikke at komme til at slå de andre med det. Herefter springer de tre mand på ham, dvs. den ene tager ham i kitlens kravetøj så knapper m.m. flyver af, den anden spærrer ham vejen mens den tredje slår ham hårdt på skulderen mange gange. De tre råber mange ukvemsord af en karakter så IJW ikke vil eller kan fortælle om det. Hele overfaldet står på i ca. 5 minutter. Makkeren er nærmest lammet og IJW er selv rystet og chokeret - han havde ikke troet at tre mænd sådan kunne springe på ham. Efter overfaldet står han stille for at få vejret igen og siger så til makkeren: 'Ja sådan er de - du skal passe på de tre'. Herefter går IJW ud i det fri for at sunde sig og han ringer til samleveren rystet og chokeret og fortæller: 'De sprang på mig'. Siden beder IJW to til tre gange sin chef om en samtale. Chefen spørger om det er vigtigt, hvortil IJW svarer ja - men han får aldrig foretræde for chefen og dermed heller ikke fortalt om overfaldet.
IJW anmelder ikke overfaldet - men mener han må klare det selv. Han udvikler en tiltagende angst/frygt. Fx bliver han på arbejdspladsen og går som den allersidste, dels fordi han er bange for at blive overfaldet og dels fordi at han vil passe på materialerne i værkstedet.
…
<u>Resumé og konklusion</u>
...
Undertegnedes konklusion er, at der er tale om PTSD, dvs. en post traumatisk reaktion efter at være blevet overfaldet og truet på sin arbejdsplads, hvorefter IJW fysiske og psykiske reaktioner i form af invasive, undgående, kognitive (hukommelses- og koncentrationsbesvær) og emotionelle (vrede, grådlabilitet, angst) symptomer. Desuden udviser IJW en socialt ændret adfærd i form af isolering.

Jeg kan selvfølgelige ikke udelukke en neurologisk lidelse, da IJW ikke er udredt desangående, men jeg mener, der ud fra anamnesen og det kliniske skøn samt

Harwards traume spørgeskema formentlig kan være tale om en post traumatisk stressreaktion.

En bearbejdning af den traumatiske oplevelse og en afklaring af den socialt usikre situation, kunne formentlig forbedre IJW's aktuelle psykiske og sociale situation."

Med virkning fra 1/10 2003 blev klageren tilkendt førtidspension, idet H. Kommune - ud fra en samlet faglig vurdering af hans arbejdsevne - vurderede det for dokumenteret, at han ikke kunne blive selvforsørgende.

I sin afgørelse af 27/9 2004 oplyste Arbejdsskadestyrelsen, at styrelsen den 3/9 2002 havde modtaget anmeldelsen af det ulykkestilfælde, klageren var udsat for den 1/8 2001. Arbejdsskadestyrelsen meddelte videre, at det anmeldte ulykkestilfælde ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade efter arbejdsskadelovgivningen. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"Det står i journaloplysningerne, at De på skadestidspunktet var ansat som maskinarbejder på … Stålskibsværft. De oplyser, at De i august 2001 blev overfaldet af tre kolleger - to slår Dem og den tredje spærrer vejen. Deres arbejdsgiver har ikke kunnet bekræfte episoden, og Deres makker, som De har udpeget som vidne (O.B.) har ej heller kunne bekræfte hændelsen. De har ikke oplyst om andre vidner til episoden. Der er nu anmeldt psykiske gener som følge af hændelsen.

**Dispensation for anmeldefristen**

I loven er der en frist på 1 år for at anmelde en arbejdsskade. Vi kan se bort fra fristen, hvis der er

- dokumenteret en arbejdsskade
- en rimelig grund til at sagen er anmeldt for sent
- sammenhæng mellem de nuværende symptomer og arbejdsskaden
- udsigt til, at arbejdsskaden vil give ret til erstatning.

(Lov om sikring mod følger af arbejdsskade § 20)

Der er ingen særlig grund til at se bort fra fristen for anmeldelse, fordi det er ikke dokumenteret, at De har været udsat for en arbejdsskade, idet hverken Deres arbejdsgiver eller det af Dem udpegede vidne kan bekræfte hændelsesforholdet."

I skrivelse af 18/11 2004 til selskabet oplyste Arbejdsskadestyrelsen, at klagerens advokat havde klaget over afgørelsen af 27/9 2004 om afvisning af for sent anmeldt hændelse. I klagen anførtes det, at skaden muligvis først var sket i september 2001, hvorfor sagen derfor ikke var for sent anmeldt. Arbejdsskadestyrelsen meddelte imidlertid, at der ikke var grundlag for genvurdering, idet styrelsen fastholdt, at det ikke var dokumenteret, at der var sket en arbejdsskade.

I sin afgørelse af 28/1 2005 til klageren meddelte Ankestyrelsen, at hændelsen ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade, fordi den var anmeldt for sent. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

"**Begrundelsen for afgørelsen om afslag på anmeldelsesfristen.**
Sagen er anmeldt for sent, og der er ikke grundlag for at se bort fra overskridelse af anmeldelsesfristen.

Er anmeldelsen ikke indsendt rettidigt til forsikringsselskabet, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af skadelidte eller de efterladte inden for en frist af 1 år fra arbejdsskadens indtræden.

Hændelsen skete efter Deres oplysninger i sommeren 2001, og anmeldelsen var først Arbejdsskadestyrelsen i hænde den 3. september 2002.

Ved vurderingen af, om der foreligger særlig grund til at se bort fra overskridelsen af anmeldelsesfristen, indgår følgende fire forhold:

1. det er dokumenteret, at sikrede har været udsat for et ulykkestilfælde eller en skadelig påvirkning, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder dette foregik

2. der er anført en rimelig begrundelse for, at anmeldelse ikke er foretaget rettidig

3. der foreligger ganske overvejende sandsynlighed for årsagsforbindelse mellem arbejdsskaden og den anmeldte lidelse hos sikrede

4. ménet eller erhvervsevnetabet som følge af arbejdsskaden har et sådant omfang, at der er grundlag for, at den kan begrunde tildeling af godtgørelse eller erstatning

Alle 4 forhold skal være opfyldt for at der kan dispenseres fra overskridelse af anmeldelsesfristen.

Der henvises til SM U-24-01 om dispensation af anmeldelsesfristens overskridelse.

Vi har lagt vægt på, at der ikke er dokumenteret at De har været udsat for et overfald i sommeren 2001. Vi har således lagt vægt på, at De har oplyst at De stod sammen med Deres makker O.B., da De efter Deres egne oplysninger blev overfaldet af 3 kollegaer.
De oplyste at O.B. under overfaldet af Dem, var som lammet, og De har oplyst at De efterfølgende skulle have sagt til O.B. om De 3 kollegaer som overfaldt Dem: 'Ja sådan er de - du skal passe på de tre'.

I Dansk Metals brev af 7. juni 2004 oplyses det, at O.B. hverken husker eller kender til episoden i sommeren 2001.

De har selv vedrørende overfaldet angivet, at en dag i sommeren 2001 stod De sammen med Deres makker O.B., pludselig kom 3 mand mod Dem, de 3 mand sprang på Dem, således at en af mændene tog Dem i Deres kittel så knapperne mm. fløj af, den anden af mændene spærrede Dem vejen mens den tredje slog Dem hårdt på skulderen mange gange. Hele overfaldet stod på i ca. 5 minutter

Ankestyrelsen har derudover lagt vægt på, at virksomheden … Stålskibsværft i brev af 14. maj 2003 meddelte at de intet kendte til overfaldet, men kun til at De havde samarbejdsvanskeligheder.

Ankestyrelsen skal henvise til, at det efter almindelige bevisretlige regler påhviler Dem at dokumentere at overfaldet har fundet sted.

Ankestyrelsen har derudover lagt vægt på, at der heller ikke er dokumenteret nogen rimelig grund til at anmeldelsen ikke er sket rettidigt. Sommeren 2001 (må antages at vedrøre månederne juni, juli og august) og Deres anmeldelse var først Arbejdsskadestyrelsen i hænde den 3. september 2002.

Ankestyrelsen har lagt vægt på, at De ikke har kunnet oplyse den nøjagtige dato, kun at det var omkring august 2001, jf. således Deres svar af 14. januar 2003 på Arbejdsskadestyrelsens spørgeskema.

Forhold 1 og 2 er derfor ikke opfyldt.

…

**Begrundelsen for at tilbagesende sagen med henblik på anerkendelse som erhvervssygdom.**

Det fremgår af de lægelige akter i sagen, at De var udsat for længere tids mobning fra arbejdskollegaernes side, som efter Deres egne oplysninger kulminerede med at De blev overfaldet, og De oplevede efterfølgende ingen eller kun ringe opbakning fra ledelsens side.

Ankestyrelsen skal på den baggrund anmode Arbejdsskadestyrelsen om at vurdere, om der er grundlag for at forelægge sagen for erhvervssygdomsudvalget med henblik på anerkendelse som psykisk lidelse efter § 10, stk. 1, nr. 2., 2. led."

Klagerens advokat har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at klageren opfylder betingelserne for at få udbetalt erstatning for varigt mén.

I skrivelse af 4/11 2005 til nævnet har selskabet fastholdt, at klageren ikke er berettiget til forsikringsdækning. Selskabet har således henvist til Ankestyrelsens afgørelse af 28/1 2005, hvorefter selskabet finder, at det ikke er sandsynliggjort, at klageren har væ-

ret udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Endvidere henviste selskabet til, at klageren selv havde vanskeliggjort sagen ved at anmelde skaden så sent, hvormed opklarende arbejde nærmest var umuligt.

Klagerens advokat har i skrivelse af 12/12 2005 til nævnet bl.a. anført, at de lægelige oplysninger i sagen til fulde understøtter og dokumenterer hændelsesforløbet.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 1. FORSIKRINGEN DÆKKER**

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås:

- en tilfældig
- af forsikredes vilje uafhængig
- pludselig
- udefra kommende indvirkning på legemet
- med en varig og påviselig skade af dette til følge.

…

**§ 2. MÉNERSTATNING**

Den forsikrede har ret til ménerstatning, hvis ulykkestilfældet har medført en méngrad på mindst 25 %. Ved et erstatningsberettiget ulykkestilfælde udbetales hele summen. Erstatningen fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest 3 år efter ulykkens anmeldelse til AP Skade."

Nævnet udtaler:

Det påhviler den sikrede at sandsynliggøre, at der foreligger en af forsikringen omfattet forsikringsbegivenhed - i nærværende sag et ulykkestilfælde - som nærmere defineret i forsikringsbetingelserne.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann